

використовувати як усні, так і письмові оцінні судження, які характеризують процес навчання і відображають кількісний і якісний його результати. Неможна замінювати оцінки зірочками, сонечками тощо, оскільки вони лише підмінюють бальну форму.

Змінюється і характер оцінювання, а саме підсумкове оцінювання орієнтоване на оцінювання кінцевого результату, формувальне – на оцінювання процесу навчання, а також відзначимо, що підсумкове оцінювання є узагальненим, формувальне – індивідуалізованим.

Використання формувального оцінювання дозволить відстежувати особистісний розвиток учня та хід опановування навчального досвіду як основи компетентності, вибудовувати як індивідуальну освітню траєкторію, так й індивідуальну траєкторію розвитку особистості за наступною послідовністю дій:

- збір інформації;
- аналіз отриманої інформації;
- планування дій;
- реалізація запланованих дій;
- рефлексія процесу й результату здійснених дій [3, с. 136].

Отже, система формувального оцінювання спрямована на отримання інформації, яка дозволяє учням набути впевненості у своїх можливостях, батькам відстежувати процес і результат навчання, виховання і розвитку своєї дитини, учителю оцінити успішність власної педагогічної діяльності.

Список використаних джерел

1. Онопрієнко О. В. Технологія конструювання інструментарію формувального оцінювання навчальних досягнень учнів першого та другого класів. *Український педагогічний журнал*. 2019. № 1. С. 77–85.
2. Онопрієнко О. В. Формувальне оцінювання навчальних досягнень учнів: сутність і методика здійснення. *Український педагогічний журнал*. 2016. № 4. С. 36–42.
3. Щербак О. І., Софій Н. З., Бович Б. Ю. Теорія і практика оцінювання навчальних досягнень: навчально-методичний посібник / за наук. ред. О. І. Щербак. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2014. 136 с.

Мирослава Сорока

ХІМІЧНА ОСВІТА: НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ, МОЖЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ХІМІЇ

Хімічна освіта є обов'язковою складовою системи природничо-наукової освіти. Хімія та багато інших предметів природничого характеру мають на меті формування наукового світогляду, розв'язувати завдання розвитку особистості, життєвої і соціальної компетентностей учня, відповідно до обраних напрямків і профілів навчання.

Сучасний світ має перед собою нові виклики. Освіта України на сьогоднішній день потребує нових науковців, які зможуть поєднати знання з різних галузей задля розвитку майбутніх інновацій та відкриттів. За словами американського науковця японського походження у галузі теоретичної фізики та екології Мітіо Каку, у майбутньому навчання не буде базуватись на запам'ятовуванні окремих фактів, достатньо навчити дітей грамотно оперувати пошуковими системами у мережі Інтернет та допоміжними застосунками для пошуку необхідної для розв'язування окремої проблеми інформації. Натомість, щоб домогтися реального успіху, потрібно розвивати ті здібності, які недоступні роботам: креативність, уяву, ініціативу, лідерські якості [2].

Природнича освіта стрімко розвивається. Відбуваються зміни в лексиконі, з'являються такі поняття, як формальна, неформальна та інформальна освіта. Формальна освіта полягає чіткому плані та виконанні усіх рекомендацій МОН, щодо викладання предмету хімії на загальних умовах. Неформальна освіта являє собою чіткий план, у виконанні якості освіти який скала особа або ж структура, яка надає освітні послуги. Інформальна освіта передбачає самоосвіту та вивчення лише деяких компетентностей. Тенденції розвитку закладенні, щоб вивести науку на новий рівень – скоротити розрив між дослідженнями та впровадженням їх результатів, інтегрувати вищу освіту. Реформа здійснюється за чотирма напрямками: реформування середньої освіти, професійної (професійно-технічної) освіти, вищої освіти та створення нової системи управління і фінансування науки [1].

Основним компонентом розвитку хімії у освіті є хімічний експеримент. Завдяки хімічному експерименту формується вміння учнів працювати самостійно. У сучасному світі, а саме в умовах дистанційного навчання сформувалося нове розуміння хімічного експерименту – комп'ютерний. Його ще називають «віртуальний хімічний експеримент». Демонстрація такого експерименту заключається у використанні новітніх комп'ютерних технологій, моделювання хімічних процесів тощо. За допомогою віртуальної реальності можна більш детально та точно передати навчальний матеріал. Завдяки новітнім технологіям відбувається «імітація реальних обставин», що слугує для кращого засвоєння матеріалу. Можна розділити хімічний експеримент на віртуальний та мультимедійний. Віртуальний хімічний експеримент характеризується імітацією експериментальною діяльністю у віртуальній лабораторії. А мультимедійний хімічний експеримент – це відео зображення реального хімічного експерименту, яке проектується з допомогою мультимедійного проектору [6].

Навчальний хімічний експеримент – це метод навчання, специфіка якого лежить в основі невід'ємного компонента науки. Важливою особливістю хімічного експерименту, як засобу пізнання, є те, що під час спостереження і самостійного виконання дослідів є можливість наочно

ознайомитись не тільки з об'єктами хімічної науки, а й із процесами якісної зміни речовин. Це дозволяє пізнавати багатоманітність природи хімічних сполук, накопичувати факти для порівнянь, узагальнень, висновків з метою усвідомлення можливості реально управляти складними хімічними перетвореннями [3; 4; 5].

Отже, щоб забезпечити тенденцію розвитку хімії у сучасному світі потрібно розвиватися, як того вимагає суспільство. Задіювати комп'ютерні технології для отримання багажу знань. Формувати компетентності здобувачів освіти, науковий світогляд; креативність, прагнення до розвитку; комп'ютерна грамотність; професійна компетентність; гуманітарна лінгвістична компетентність; особистісні якості, здібності до професії вчителя природничих дисциплін; творчий стиль діяльності; висока моральна культура; здоровий спосіб життя.

Список використаних джерел

1. Тенденції і проблеми розвитку сучасної хімічної освіти Збірник наукових праць І Всеукр. Наук.-прак. Конф. (Івано-Франківськ, 23–24 травня 2019 р.).
2. Official Website of Dr. Michio Kaku RSS Feed. – Режим доступу: <https://mkaku.org/home/http://www.dsnews.ua/society/mitio-kaku-uchebauzhe-ne-budet-bazirovatsya-na-zapominanii-28082014231600>
3. Тукало М.Д. Навчальний хімічний експеримент і особливості його організації в гуманітарних класах профільної школи. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2012, № 3(29).
4. Батіна Є. В. Загальна методика навчання хімії. Ярославль: ЯГПУ, 2011. 106 с.
5. Верховський, В. М. Техніка та методика хімічного експерименту в школі: Посібник для викладачів і студентів педвузів Т 1: Прилади, матеріали, прийоми роботи і опис дослідів. М.: Учпедгиз, 1959. 544 с.
6. Інтернет ресурс: https://naurok.com.ua/himichniy-eksperiment-yogo-zavdan-nya-ta-rol-dlya-rozvitku-logichnogo-mislennya-203050.html#_Toc511509066

Катерина Стефанчук

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА КАЗКА ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Жоден з видів народної творчості не відзначається таким багатством нашарувань, як казка. На ній позначився вплив різних історичних епох, починаючи від первісного суспільства і до наших днів. Усе це свідчить про важливе місце казок у культурно-побутовій практиці людства уже на